

- 5) Czy wykładni art. 4 ust. 2 lit. d) w związku z art. 6 ust. 1 rozporządzenia nr 1346/2000 należy dokonywać w ten sposób, że art. 6 ust. 1 ma zastosowanie tylko wtedy, gdy prawo państwa wszczęcia postępowania nie dopuszcza dokonania potrącenia, czy też art. 6 ust. 1 może mieć zastosowanie również do innych sytuacji, na przykład, gdy istnieje tylko pewna różnica między przepisami prawnymi danych państw w odniesieniu do prawa do potrącenia lub gdy nie istnieją żadne różnice, ale mimo to w państwie wszczęcia postępowania odmawia się dokonania potrącenia?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego (Dz.U. 2000, L 160, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 23 marca 2018 r. – Komisja Europejska / Republika Austrii

(Sprawa C-209/18)

(2018/C 190/16)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Braun i H. Tserepa-Lacombe, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Austrii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że Republika Austrii poprzez utrzymanie w mocy wymogów dotyczących siedziby spółek rzeczników patentowych na podstawie § 29a pkt 7 w związku z § 2 ust. 1(c) Patentanwaltsgesetz (ustawy o zawodzie rzecznika patentowego, zwanej dalej „PatAnwG”) oraz spółek architektów i inżynierów budownictwa na podstawie § 25 ust. 1 ZiviltechnikerGesetz (ustawy o zawodzie architekta i inżyniera budownictwa, zwanej dalej „ZTG”), formy prawnej i udziału w kapitale zakładowym spółek architektów i inżynierów budownictwa na podstawie § 26 ust. 1 i § 28 ust. 1 ZTG, spółek rzeczników patentowych na podstawie § 29a pkt 1, 2 i 11 PatAnwG oraz spółek weterynarzy na podstawie § 15a ust. 1 Tierärztesgesetz (ustawy o zawodzie weterynarza, zwanej dalej „TÄG”), a także utrzymanie ograniczeń w zakresie działalności interdyscyplinarnej w odniesieniu do spółek architektów i inżynierów budownictwa na podstawie § 21 ust. 1 ZTG i rzeczników patentowych na podstawie § 29a Z 6 PatAnwG, uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na podstawie art. 14 ust. 1, art. 15 ust. 1, art. 15 ust. 2 lit. b) i c), art. 15 ust. 3 i art. 25 dyrektywy usługowej ⁽¹⁾ oraz art. 49 i 56 TFUE.
- obciążenie Republiki Austrii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi następujące argumenty:

Austriackie prawo wciąż podporządkowuje kwestię siedziby spółek architektów i inżynierów budownictwa oraz rzeczników patentowych wymogom sprzecznym z art. 14 ust. 1 lit. b) dyrektywy usługowej. Rozpatrywane przepisy wprowadzają dyskryminację bezpośrednią ze względu na statutową siedzibę spółki oraz dyskryminację pośrednią ze względu na przynależność państwową wspólników.

Wymogi dotyczące formy prawnej oraz udziału w kapitale zakładowym spółek architektów i inżynierów budownictwa, rzeczników patentowych oraz weterynarzy stanowią przeszkodę zarówno dla usługodawców austriackich, jak i dla utworzenia nowych usługodawców pochodzących z innych państw członkowskich, ponieważ ograniczają możliwość stworzenia przez tych ostatnich oddziałów w Austrii, chyba że dostosują swoją strukturę organizacyjną do owych wymogów.

Przepisy austriackie, które zobowiązują wskazane wyspecjalizowane spółki do ograniczenia swojej działalności w zakresie, odpowiednio, doradztwa patentowego lub usług architektonicznych i budowlanych, są sprzeczne z art. 25 dyrektywy usługowej, ponieważ ograniczają tworzenie w Austrii oddziałów wyspecjalizowanych spółek interdyscyplinarnych pochodzących z innych państw członkowskich, podobnie jak głównych siedzib austriackich spółek wyspecjalizowanych. Takie działanie stoi na przeszkodzie rozwinięciu nowych innowacyjnych modeli handlowych, umożliwiających przedsiębiorstwom oferowanie większej gamy usług.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. 2006, L 376, s. 36).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Obvodní soud pro Prahu
(Republika Czeska) w dniu 26 marca 2018 r – Libuše Králová / Primera Air Scandinavia**

(Sprawa C-215/18)

(2018/C 190/17)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Obvodní soud pro Prahu

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Libuše Králová

Strona pozwana: Primera Air Scandinavia

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy między powódką a pozwaną istniał stosunek umowny w rozumieniu art. 5 ust. 1 rozporządzenia nr 44/2001 ⁽¹⁾ w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych, mimo że powódka i pozwana nie zawarły umowy, a lot stanowił element zorganizowanej usługi turystycznej, świadczonej na podstawie umowy, zawartej między powódką a osobą trzecią (biurem podróży)?
- 2) Czy ten stosunek prawny należy kwalifikować jako konsumencki w rozumieniu sekcji 4 art. 15–17 rozporządzenia nr 44/2001 w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych?
- 3) Czy pozwana posiada legitymację bierną w postępowaniu w przedmiocie zaspokojenia roszczeń, wynikających z rozporządzenia nr 261/2004 z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91?

⁽¹⁾ Dz.U. 2001, L 12, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court (Irlandia) w dniu
27 marca 2018 r. – Minister for Justice and Equality / LM**

(Sprawa C-216/18)

(2018/C 190/18)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court (Irlandia)